

afgiftspligtig virksomhed i et andet EU-land leverer elektroniske tjenesteydelser til en privat kunde i Danmark. Modsvarende punkt 3 ovenfor er beskattingsstedet Danmark, når en afgiftspligtig virksomhed fra et tredjeland leverer elektroniske tjenesteydelser til en privat kunde i Danmark.

Det nye direktiv giver ikke mulighed for, at medlemslandene kan indføre regler om flytning af beskattingsstedet ved levering af elektroniske tjenesteydelser til private kunder under hensyntagen til, hvor den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted.

Efter 6. momsdirektivs artikel 12, stk. 3, litra a, som affattet ved Rådets direktiv 2002/38/EF, artikel 1, stk. 2, kan medlemslandene ikke anvende reducerede momssatser på elektronisk leverede tjenesteydelser. For disse tjenesteydelser kan således alene anvendes det pågældende lands normalsats, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige en sats på 25 pct.

Efter det nye direktiv kan en virksomhed etableret uden for EU (en tredjelandsvirksomhed) vælge at tilslutte sig en særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til private i EU, jf. bemærkningerne til nr. 6 nedenfor.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i nr. 1.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i lovens § 21, nr. 3, flytter for visse formidlingsydelser leveringsstedet til det EU-land, hvor aftageren af ydelsen er momsregistreret. Bestemmelsen gennemfører 6. momsdirektivs artikel 28 b, punkt E, nr. 3, men er lidt anderledes formuleret. Lovens bestemmelse fastslår, at ydelsen er afgiftspligtig i det land, hvor den bagvedliggende transaktion er afgiftspligtig, mens direktivet bestemmer, at ydelsen er afgiftspligtig i det land, hvor den bagvedliggende transaktion foretages.

For at undgå risiko for forskelle i fastlæggelsen af leveringsstedet for formidlingsydelser i Danmark og i andre EU-lande, foreslås det, at bestemmelsen tilpasses direktivets ordlyd.

Til nr. 4

Efter momslovens § 42, stk. 4, kan virksomheder, der lejer personkøretøjer i mere end 6 måneder i sammenhæng, fradrage moms af lejen, dog højst med 25 pct. af et særligt fradragsgrundlag. Det er en betingelse for fradraget, at mindst 10 pct. af den årlige kørsel med det lejede køretøj anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Det særlige fradragsgrundlag opgøres efter regler i momslovens § 42, stk. 5. Fradragsgrundlaget er en vis procentdel af den registreringsafgift, som er betalt ved indregistreringen af det udlejede køretøj.

I de første 3 år fra køretøjets indregistrering er fradragsgrundlaget 2 pct. pr. måned af registreringsafgiftsbeløbet. I de følgende år er grundlaget 1 pct. pr. måned.

Hvis et køretøj har været i brug inden registreringen, eller hvis første registreringstidspunkt ikke kan fastslås, regnes perioden fra køretøjets fremstillings-tidspunkt. Hvis registreringsafgiftsbeløbet er ukendt, anvendes i stedet 55 pct. af udlejerens anskaffelsespris inklusive afgifter for køretøjet.

Efter § 42, stk. 5, sidste pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for fakturering af fradraget. Denne bemyndigelse til skatteministeren er udmøntet i § 39, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven (momsloven). Efter denne bestemmelse skal det månedlige fradragsbeløb efter § 42, stk. 4 og 5, fremgå af fakturaen, når en registreret virksomhed udlejer eller leaser personkøretøjer ud til registrerede virksomheder for en periode på mere end 6 måneder.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 5, sidste pkt., pålægger reelt udlejer en pligt til at give både lejeren og de statslige told- og skattemyndigheder de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af det særlige momsfradrag.

Efter direktivet om harmonisering af momsfakturering kan bemyndigelsesbestemmelsen ikke opretholdes i sin nuværende form. Dette skyldes, at momsbeløbet ikke indgår blandt de generelle obligatoriske krav til oplysninger på en momsfaktura, hvis der anvendes en særordning som i det foreliggende tilfælde, jf. punkt 10 i oplistningen af obligatoriske oplysninger, som skal gives på en faktura. Denne oplistning findes i afsnittet »Generelle krav til indholdet af en momsfaktura« i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

På denne baggrund foreslås, at skatteministeren i stedet for bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af momsfradraget efter § 42, stk. 4 og 5.

Det er tanken at udmønte bestemmelsen ved at ændre moms bekendtgørelsen således, at udlejer ikke skal have pligt til give yderligere oplysninger end efter de gældende regler. Eneste forskel i forhold til gældende regler vil således blive, at oplysningerne ikke nødvendigvis behøver at fremgå af momsfakturaen. Udlej-